

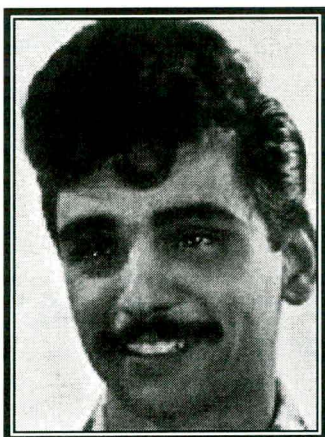

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי רוברט סולומון ז"ל

בן סימה ודוד
נולד בפקיסטן
בתאריך י"ב באב תרצ"ט, 28/7/1939
התגורר בגבת
שרת בחטיבת הצנחנים
נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים
בתאריך כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967
נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 21 קבר: 3
הותיר אחריו אישה ובן

בן 27 בנפלו

קורות חיים

בן דויד וסימה. נולד ביום י"ב באב תרצ"ט (28.7.1939) בפקיסטן. רוברט סיים את לימודיו היסודיים שם ועלה לארץ בשנת 1954 במסגרת "עליית הנוער". אביו, שהיה מנהל הרכבת בבירת פקיסטן ולאחר-מכן מנהל כל תחנות-הרכבת שבמקום, חש בפורענות המתרגשת לבוא על היהודים אחרי שהודו זכתה לעצמאותה והיה מוכן להיפרד מבנו, אף כי היה זה מרחק רב, למען יבנה את חייו בארץ-היהודים. דרכו של רוברט לא היתה קלה אך לבסוף בא קרוב-משפחה, איש גבת, והציע לנער להצטרף לחברת הנוער שבקבוצתו: עם בואו לגבת אמנם עברו עליו לבטים לא מעטים, כי השפה החדשה לא היתה שגורה בפיו אך אנגלית היה מדבר בשטף. אולם אותם ימים קשים היו מתובלים בחלומות על בניין ביתו בגבת והכנתו לקלוט את משפחתו הגדולה מחוץ-לארץ. בסיימו את לימודיו בבית-הספר התיכון בגבת היה רוברט לחבר-הקבוצה. גויס לנח"ל מוצנח ואחר-כך עבר לצנחנים. עם שחרורו חזר לגבת ונכנס לעבוד בענף הפלחה, אשר בו תפס עד מהרה מקום מרכזי. בתקופה האחרונה עבד כנהג וגילה בעבודתו מסירות ואחריות. בשעות-הפנאי התמסר לקבוצת הכדורסל של "הפועל" בגבת והיתה תקופה מסוימת שהיה מנהל הקבוצה ומרכז ועדת-הספורט. הגיע המועד של צו-הגיוס ורוברט יצא לירושלים הבירה ונלחם

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בה בתפקיד קשר. שם, בקרב שנערך ליד שער מנדלבאום, ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפל בעת הפגזה עם הפריצה לשטח האויב. הניח אשה שחילקה את גורלו עמו בעודנו בקבוצה והזוג ניחן בילד שהיה בן חצי-שנה בנפול אביו. את שניהם אהב אהבה עזה והתגעגע אליהם, כפי שגלויתו האחרונה לאחד מידידיו תעיד: ,שמור על הבן יריב ובמיוחד שאשתי יהודית לא תבכה". הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בחוברת-הזכרון "אשר נפלו במלחמה" של הקיבוץ מהאוחד הועלה זכרו. בספר "מאירות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבו האחרון.